

DIOSCORIDES

XXIX

τὴν τίτθην Ἰέρων Σιληνίδα, τὴν ὅτε πίνουσι
ζωρὸν ὑπ' οὐδεμιῆς θλιβομένην κύλικος,
ἀγρῶν ἐντὸς ἔθηκεν, ἔν' ἡ φιλάκρητος ἐκείνη
καὶ φθιμένη ληνῶν γείτονα τύμβον ἔχει. 2910

XXX

τῆ Πιτάνα Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἦλυθεν ἄπνους,
ἐπταὶ πρὸς Ἀργείων τραύματα δεξάμενος,
δεικνὺς πρόσθια πάντα· τὸν αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῆν Τύννιχος εἶπε τιθεῖς 2915
5 “δειλοὶ κλαιέσθωσαν· ἐγὼ δὲ σέ, τέκνον, ἄδακρυς
θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον.”

XXXI

— τίς τὰ νεοσκύλευτα ποτὶ δρυῖ τῆδε καθᾶψεν
ἔντεα; τῷ πέλτα Δωρὶς ἀναγράφεται;
πλάθει γὰρ Θυρεᾶτις ὑφ' αἵματος ἄδε λοχιτᾶν, 2920
χάμῃς ἀπ' Ἀργείων τοὶ δύο λειπόμεθα.
5 — πάντα νέκυν μάστευε δεδουπότα, μή τις ἔτ' ἔμπνους
λειπόμενος Σπάρτα κῦδος ἔλαμψε νόθον.
— ἴσχε βάσιν, νίκα γὰρ ἐπ' ἀσπίδος ὧδε Λακῶνων
φωνεῖται θρόμβοις αἵματος Ὀθρυάδα. 2925
10 — χῶ τὸδε μοχθήσας σπαίρει πέλας. ἅ πρόπατορ Ζεῦ,
στύξον ἀνικάτου σύμβολα φυλόπιδος.